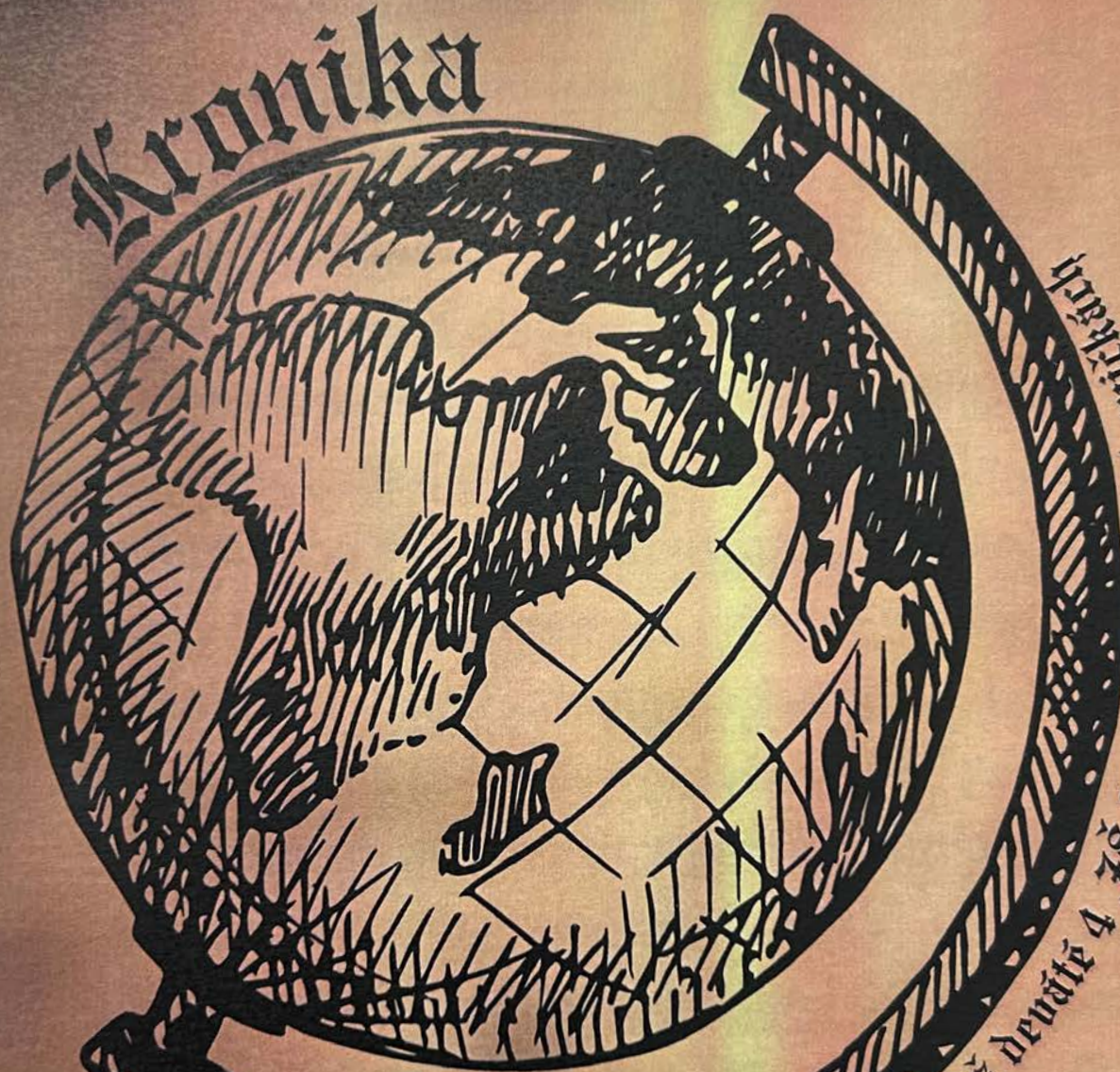

Kronika

Radim Kala

Učebnice a pracovní sešity
pro žáky v Libochovicích
Třída sedmá až devátá 4. ZŠ

Úvod

nes, středy dvacátého čtvrtého, začínám svoji kroniku. Jmenuji se Radim Kala a jsem studentem Základní školy Heuréky v Libochovičkách, jež oplývá mnoha prazvláštními událostmi. Bylo mým vlastním rozhodnutím, že školu a její okolí budu mapovat, že ten či onen zvrát budu zaznamenávat, že nespokojím se s méně než dokonalým záznamem. Nejprve vás, čtenáři budoucích generací, seznámím s místními poměry. Roku 2025 léta páně, kdy tyto slova zapisuji, je mi čtrnáct a téměř půl roku; navštěvuji devátou třídu řečené školy. V ročníku nás není více než tři, a já, zatímco se blížil konec prázdnin, těšil jsem se jako hlupák na bezstarostný rok. Ovšem tato má idyla byla roztráštěna zásahem shůry, kdy se vedení školy rozhodlo nás, nevinné duše, naposledy zkoušet z naší víry, a kdy nás spojilo s hříšníky nevídaných poměrů: se sedmou a osmou třídou. Nyní je nás v třídě třináct, a my, jediní zástupci civilizace, musíme se obávat té hordy pohanů, kteří neznají slušnost ani základní vychování. Toť vše k úvodu.

24.9.2025 léta Páně

nešní den byl započat vydatnou hodinou matematiky, která, přestože je jistě náročná, je jak douškem vody pro zoufalce ztraceného v poušti, neboť osud

se nad námi slitoval, a byli jsme zas odděleni od té bandy satanových přísluhovačů. Já, jeden z mála, jehož matematika méně či více baví, připravoval se na těžkou zkoušku; na matematickou olympiádu; nechť jsou prokleti ti, kteří ti úlohy vymýšleli. Žádný smrtelník, jakkoli hříšný, nezaslouží si takovéto utrpení. I uspěl jsem ve svém snažení, a úspěšně vyřešil jsem úlohu jednu. Byl bych i druhou, kdyby zlý Kronos zákeřně neurychlil čas, a já, neschopen bránit se zradě takovéto, nestihl jsem ji vyřešit. O přestávce dlouhé udál se neočekávaný zvrát; druhému stupni bylo odňato právo houpat na houpačkách, a to kvůli rozporům mezi několika žáky. Jako hodinu druhou měli jsme Velké Otázky, předmět všech předmětů; je to Dějepis, Zeměpis, i Přírodopis dohromady smíchaný, a z této velké kupy témat vyzdvihlo se jedno, a to psaní; psaní kroniky. I vstoupil do třídy učitel náš Aleš, dobrý den vinšuje pozdravil, a říká, že budeme psát, vytvářet

kroniku všicci. Jak pravil, tak bylo učiněno. A píši tedy kroniku zde, aby bylo zaznamenáno, co stalo se důležitého v naší škole. O přestávce druhé nestalo se nic hodné zápisu, snad jen to, že můj kamarád Lukáš prohrál hru karetní Tůry Můry, a prohrál fenomenálně tak, že v tomto ohledu nemá sobě rovného.

Jakožto poslední hodinu byla angličtina, jazyk kmenů na ostrově Britanniké, jak ho nazývali kelti. Na a tento jazyk rozšířený jsme spojeni tak

zvláště, skrz ročníky,

podle úrovně naší mluvy. I přesto je pro mě angličtina pohodová celkem, neboť se povětšinou učíme, co již umím. Můj školní den skončil kroužkem šachu, který sám vedu a mým úžasem nad složitostí vysvětlování pravidel dané hry, o kterém myslel jsem si, že je triviální to. I další kroužky konali se, hudební výchova a kroužek výtvarný. Avšak můj je jistě ze všech ten nejlepš

Škola

25.9.2025 léta Páně

Ve dnu tento, čtvrtku, bylo deštivo a velice pršelo ráno, louže se vytvořily, a na školní zahradě zas vytvořila se ohromná louže zvaná Tichý oceán. Několik žáků pozdě přijelo, a na autobusy vymlouvalo se, ale co je na tom pravdy, to nevím. Na kruhu ranním, kterým začínáme výuku, řešilo se několik věcí; proč lpady nabitě nejsou (nejsou nabíječky, má vina to není), a Tadeáš řečený Táďa a Maxmilián zvaný Max prezentovali několik zpráv světových, které obohatily ráno, a to, že zastřelen byl úředník z Nového světa, a že bouře veliká žene se na Germánii a poloostrov Pyrenejský. Hodina první byly Velké otázky, kdy píše nyní kroniku tuto. Hodinu jsme započali diskuzí o Kosmově Kronice české, a poslechem výňatku z toho díla, a poté, obohaceni dávkou moudrosti předků našich, předávaná po pokolení, až zapsaná byla Kosmou, jali jsme psát kroniky naše. O přestávce jsme byla zima, a musili jsme venku přežít, na pavlači druhého stupně přečkat, až zas zalezeme do našich lavic, do našich brlohů plni očekávání další hodiny. I dočkali jsme se vysvobození, a vydali jsme se na Výtvarku. O Výtvarce, sic dlouhé jen čtyřicet pět minut místo standardních devadesáti,

jak je na naší škole zvykem, plánoval jsem projekt se svými spolužáky; hodláme natočit film, který pobaví diváka, a snad ho i něčemu novému naučí, obohatí ho a povznese. Vypadá to zatím, že to bude parodie na pohádky, a k mému zděšení mi bylo oznámeno, že hrát budu princeznu. Ostatní skupiny též připravovali své rozličné projekty; jedna skupina naprogramovat hru chce, druhá také film točí, třetí stavět chce z kartonu dům. Další výukový blok věnován byl tělocviku, kdy stále pršelo, bylo ošklivo, ba i ti nejodvážnější, jenž, jak tak často opakují, nejsou z cukru, vzdali své snahy přemluvit učitele, a vevnitř jsme zůstali, hry deskové, na polici ležící, konečně uplatnili, a celou hodinu prolenošili. K obědu dnes bylo rizoto, a přestože mnozí tvrdili, že je hnusné, a odvraceli zrak i nos od něho, a přinesli vlastní pokrm do jídelny, mě ono rizoto nepřišlo nikterak ohavné, naopak, bylo to jedno z lepších jídel, ale proti gustu žádný dišputát. Hodina následující byla zas hodinou jazyka anglického, druhého globálního jazyka po latině. 1 hodina tato byla zábavnou, neboť jsme mohli psát text o strastech života s našimi sourozenci, byť anglicky. Můj výtvar byl obzvláště dlouhý a přesný, byť mé nadšení vyvolalo podezření u mého bratra, navštěvujíc stejnou hodinu.

26.9.2025 léta Páně

nes, třída naše zaskočena byla několika zvraty, neb prohodily se nám hodiny dvě, a to jazyk český a matematika; i zas počítal jsem příklady z matematické olympiády, a stihl jsem dokázati Thaletovu větu. Během češtiny tvořili jsme plakát; plakát, v němž popsány budou veškeré slovní druhy, v jazyku českém, v anglickém, německém, maďarském, nizozemském, japonském a latinou. Ostatní žáci, hledaje vědomosti, tvořili plakáty o každém druhu slovním, jenž zpestřuje jazyk náš mateřský. Sic trvalo nám to téměř celou hodinu, dokončili jsme náš úkol, byť nám nezbyl čas k patřičnému odprezentování našich plakátů, a vyvěsili jsme je na stěnu tedy, jako nápoděda do budoucích snaženích. Avšak největší změna oproti normálnímu chodu výuky udála se v poslední hodinu; celá třída odjela do Hfeuréky v Buštěhradu, kde četli jsme knihy všelijaké prvňákům; prózu i poezii, epické balady i lyrické písně. Tím byl zakončen dnešní den.

27-8.9.2025 léta Páně

lovo víkend pochází ze sloučení pohanských slov week a end (týden a konec). Tito pohani věřili, že víkend byl stvořen k odpočinku, a nebyli sami. I pro ostatní náboženství je víkend, a hlavně neděle, časem odpočinku a relaxace. A neboť slitovalo se nad námi ministerstvo školství, tak o víkendu se škola nekoná, k veliké radosti všech, neb tato radost je něco víc než jen radost; je to euforie, je to čiré nadšení, jenž je společné všem lidem na této planetě, které překonává veškeré rozdíly mezi kulturami.

Lidé ze všech koutů světa od nepaměti bádali o definici inteligentního života, o tom, jak kategorizovat zvířata, o tom, jaký společník člověka je hoděn nálepky inteligentního tvora. A já věřím, že takovouto definici jsem našel. Každý tvor, který oplývá alespoň základní moudrostí, radovati se umí z absence školy.

Škola před rekonstrukcí

29.9.2025 léta Páně

áno, zahájeno kruhem, jako vždy, bylo krajně nepříjemné pro třídu celou, neboť všicci byli ospalí a unaveni z končícího víkendu. Na kruhu podělili jsme se o zážitky z víkendu, kterých patrně nebylo mnoho, a započali jame výuku hodinou matematiky (8. a 9. třída) a češtinou (7. Třída). Matematika měla snad jen jednu obměnu; místo úloh slovních a rovnic řešili jsme na začátku zadání geometrické. Třída sedmá, jenž češtinu byla učena, psala své kroniky, které se ovšem s tou mojí nedají srovnávat (tak špatné ta má jest). Hodinou druhou byl jazyk český, a to díky snažení národních obrozenců. Kdyby František Palacký a ostatní v hodině temné českého národa neprobudili v sobě vlastenectví, hořící jako plamen sjednocující Čechy, tak bychom se zde učili německy jako nějaké opice. Psal jsem celou hodinu slova tyto. Oběd byl dobrý, ne-li dokonce vynikající; knedlíky plněné masem se zelím. Poslední hodinou, jenž poháněla radost z oběda dobrého, byly Velké Otázky, které byly zas využité k psaní našich kronik.

30.9.2025 léta Páně

en tento započal pozdním příchodem Lukášovým, jenž stále vymlouvá se na zpoždění autobusové, přičemž, a já se táži, je snad možné, aby autobus ne jednou či dvakrát, ale třikrát pozdě přijel? Avšak Lukáš přijel, a místo kruhu jsme byli vynadati mladším ročníkům, které neumí nabíječky smotávat, vracet je na místa svá ve skříňce, a zapojovat je do počítačů. Po této komické scéně, kdy vtipný na pohled byl stud šestáků, odmaširovali jsme do horní třídy, kde taje jazyka poloostrova Pyrenejského jsme se učili, pod dohledem učitelky Karolíny. Zbytek třídy, sedmý ročník, matematiku a hlavně geometrii, vědu o obrazcích, úhlech i tvarech, učil se, a neboť není lepší způsob, jak moudrost do hlavy žákovy dostat než procvičováním neustálým, tak rýsovali tvary dané, které úhly mají všelijaké, a z pouze z několika údajů a nápověd sestrojovali výsledný obrazec. Přestávka první poklidně proběhla, beze změn, zvrátů či neočekávaných událostí. 1 druhý blok, výtvarka, sic obyčejně jedna z nepříliš zajímavých hodin, zábavná vsutku byla, neboť my, píšíc scénář našeho filmu, anekdoty vtipné

vymýšleli jsme, i zábavný to počin byl, když rozhodli jsme scénář psát veršovaný. Ostatní skupiny také, byť pracujíc na projektech jiných, bavili se výtvarkou, a, kdyby tázání, jistě by hodinu kladně ohodnotili. O přestávce následující zahlédl jsem Denise a jeho bandu, jak, pokřikujíc a připomínajíc opice, houpali se na houpačkách, byť jim zakázáno to bylo. Oběd, těstoviny zapečené, sic nepřipomínal ni zdaleka ambrosii, bohů pokrm, celkem chutný byl. Hodina třetí, předposlední, neb dnes úterý jest, a školu prodlouženou máme, čeština byla, spojenou se sedmáky, a nejprve dále bylo definováno obsah kronik, a poté, co všicci pochopili plně úkol náš, jali jsme se psáti kroniku, jenž, jak zdá se, plně ovládla osnovy naše. Nyní, kdy píši tyto slova a ke čtenáři promlouvám, sedím u stolu, netuším, co psát, hledím na hlavy spolužáků mých, plně ponořeni do práce své, zatímco já zde píši věty výplňové, jenž nepřidávají do mého díla žádnou hodnotu, jen počet slov navyšují a čtenáře nudí. Ale mé melancholie se, milý čtenáři, nelekejte a knihu neodkládejte, neb další zajímavosti zde v budoucnu zapíši a vás, čtenáři, poučím.

1.10.2025 léta Páně

ežli napíšeš sem o hodině první, o matematice pro ročník devátý i osmý, a jazyk španělský pro ročník sedmý, je mou povinností zaznamenat Lukášův příchod pozdní, jenž vyvolal značné pozdvižení, a který pobouřil třídu naši. Zás vylouval se ubohý hříšník ten na dopravu autobusovou, byť ani ten nejnehoráznější z řidičů není tak nedobrý, aby čtyřikrát za sebou zpoždění způsobil, a nejednomu člověku den nepříjemnil. My, devátá a osmá třída, o matematice takový zvláštní plakát připravovali, jenž zachycuje naše cíle pro pololetí toto, a poté úlohy geometrické řešili jsme. Sedmá třída španělštinu učila se a slovíčka zapamatovala. Přestávka, následující hodinu první, celkem monotónní byla, a žádná zvláštnost nezpestřila ji. Hodinou další velké otázky byly, i kroniku tuto jsme psali všichni. Oběd, údajně treska, doprovázena byla kaší bramborovou, jež vypadala, jako kdyby čaroděj zlořečený průjem měl a výkaly své žlutě magií obarvil. Hodina poslední, jež jediná dělila nás od svobody vytoužené, nebyla angličtina, která podle rozvrhu by měla být, ale sexuální výchova, která proměnila se brzy v debatu politickou, o falši politiků a o vytrhávání z kontextu.

2.10.2025 léta Páně

Druhá hodinou dnešní byly velké otázky, kde psal jsem o dnu včerejším. Tělocvik následoval, i hráli jsme v lese boj o vlajky, jak nám bylo přislíbeno. Třetí hodina byla hodina angličtiny, kde debatovali jsme mezi sebou, a hodnotili jsme spolužáků výkony.

3.10.2025 léta Páně

Dnes nezůstali jsme ve škole, ale jeli jsme do Muzea Literatury, kde workshop o Janu Nerudovi absolvovali jsme, avšak i nejdokonalejší dílo Janovo je zastíněno jen pouhým mumláním ze spaní velikána Pablo Nerudy. Psali jsme svůj příběh vlastní o superhrdinovi, dozvěděli jsme se o žánru sci-fi zajímavosti.

4-5.10.2025 léta Páně

Víkend. Nic, ovlivňující třídní kolektiv, se neudálo.

6.10.2025 léta Páně

nes debata o pořízení křečka dosáhla vrcholu. Žáci z naší třídy prý přejí si křečka do třídy, pronesl Lukáš na školním parlamentu ředitelce školy.

Křeček byl povolen za podmínky, že klec seženeme si, i křečka koupíme; starati o něho se budeme. K obědu střapačky s mákem byly. Dnes slaví škola naše den Heurécký, i musili jsme připravit stanoviště o hodnotách heuréckých; Odvaha, Vnitřní klid, Radost a Opravdovost. Já s přáteli vzali jsme si Odvahu, a rodiče, navštěvujíc naše stanoviště, musili do temného a hrůzného lesa vkročit (mezi několik stromů, vrhají téměř žádný stín), ztracenou relikvii ukořistit, jež stráží zlotřilý trol (můj kamarád Lukáš bez kostýmu). Onen trol požadoval po dobrodruzích, toužících po slávě a pokladu (hvězdička na papír), aby ulovili mu velikého mamuta šiškou.

7.10.2025 léta Páně

Křeček byl doručen do třídy a klec přinesena. Ella navrhuje, že o křečka nebudeme se starati, i ušetříme na údržbě, byť každý měsíc budeme musit koupit křečka nového, neb tento ekonomický model je udržitelnější nežli o křečka se starati.

3.10.2025 léta Páně

Mimořádná expedice konala se dnes, i jeli jsme do Národního muzea technického, kde tvořili jsme knižní vazbu, a kaligraficky psali. Po příjezdu zpět do školy na angličtinu šli jsme, kde naštěstí dívali jsme se na film.

